

การพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์
ทางการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่นในจังหวัดชลบุรี
**The Development of Logistics Management System by GIS for Eat Thai
Visit Thai in Chon Buri Province**

สัมปที สงวนพวง,
ปิยะทิพย์ ประดุงพรหม และ กนก พานทอง
มหาวิทยาลัยบูรพา
**Sampatee Sa-nguanpuag,
Piyathip Pradujprom and Kanok Panthong**
Burapha University, Thailand
Corresponding Author E-mail: kanok1459@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทางการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่นในจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การพัฒนาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และ 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) กลุ่มนักท่องเที่ยว 2) กลุ่มผู้ประกอบการ และ 3) กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 112 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์และสารสนเทศภูมิศาสตร์ แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารและแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่น ด้วยการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ ผลจากการศึกษาปรากฏว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร 3) ด้านการเงิน 4) ด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 5) ด้านสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 6) ด้านสถานที่ และ 7) ด้านสิ่งดึงดูดใจ โดยด้านข้อมูลข่าวสารได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดจากนักท่องเที่ยว แต่สำหรับผู้ประกอบการควรได้รับคำแนะนำ พัฒนาและปรับปรุงในการจัดการโลจิสติกส์ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนและผู้นำชุมชน

* วันที่รับบทความ :2 กันยายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 8 กันยายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ :9 กันยายน 2565

Received: September 2, 2022; Revised: September 8, 2022; Accepted: September 9, 2022

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการทำกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมจากสำนักงานวิจัยแห่งชาติและขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.กนก พานทอง และ ผศ.ดร.ปิยะทิพย์ ประดุงพรหม ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีและมีคุณค่า ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้คำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้

คำสำคัญ: การพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์; สารสนเทศภูมิศาสตร์; ทางการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่นในจังหวัดชลบุรี

Abstracts

The objective of this research is to develop of logistics management system by geographic information system for Eat Thai Visit Thai in Chon Buri Province. This is a qualitative research. The development is divided into 2 steps: 1) Documentary Research and 2) In-depth Interview. The research tool was a semi-structured interview. The sample groups were 1) tourist groups, 2) entrepreneurs groups, and 3) community leaders. A total of 112 participants were selected by purposive sampling, interviews with a sample group about the components of logistics management and geographic information system. Then, the data collected from documents and interview forms were used for content analysis for the development of lifestyle tourism by applying geographic information technology. The results of the study showed that Tourism behavior of tourists towards the components of logistics management for tourism in Chon Buri Province which consists of 7 aspects, namely 1) physical 2) information 3) finance 4) tourism personnel 5) tourism products and services 6) location and 7) attraction. In terms of information, it received the most mentions from tourists. But for entrepreneurs should be guided. Develop and improve logistics management, which requires cooperation from the community and community leaders.

Keywords: Development of logistics management system; Geographic information; Eat Thai Visit Thai in Chon Buri province

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยโดยการสนับสนุนผ่านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อผลักดันให้ได้กลายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของโลก จากแนวคิด “Thailand 4.0” ที่จะสร้างความเติบโตและเข้มแข็งให้กับทุกภาคส่วนของประเทศไทยได้อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ถือเป็นส่วนสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทย เพราะสามารถสร้างรายได้เป็นตัวเลขที่สูง โดยในปี 2557 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทย จำนวน 24,298,349 คน ในขณะที่ปี 2561 มีจำนวน 37,861,885 คน และกลายเป็นศูนย์กลางในปีพ.ศ. 2563 และ 2564 มีตัวเลขที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องด้วยสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ในสถานการณ์ปัจจุบันเราจะพบว่าปัญหาในเรื่องสุขภาพของคนในสังคมไทยแย่ลง และสิ่งแวดล้อมก็เสื่อมโทรมลงไปมาก วิธีการผลิตแบบนี้ส่งผลกระทบต่อคน ชุมชน สังคม ในหลายๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็น 1) ด้านสุขภาพอนามัยทั้งของผู้ผลิตที่ต้องเผชิญกับการได้รับสารพิษโดยตรงในขณะที่ผู้ใช้ และผู้บริโภคที่ได้รับสารพิษหรือสารเคมีที่ตกค้างจากการบริโภคสินค้าที่มีสิ่งเจือปนเหล่านี้เข้าไป 2) ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และเสื่อมโทรม มีสารพิษตกค้างไม่ว่าจะเป็นบนพื้นที่การเกษตรอย่าง พื้นที่นา พื้นที่

เพาะปลูกต่างๆ และส่งผลไปถึงสัตว์และสิ่งมีชีวิตต่างๆ ที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศน์เหล่านี้ก็พลอยได้รับผลกระทบจากสารพิษตกค้างเหล่านี้ไปด้วย

จากสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ทำให้องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ ทำให้แต่ละประเทศดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อหยุดยั้งจำนวนการแพร่กระจายและจำนวนผู้ติดเชื้อ ส่งผลกระทบถึงภาคการท่องเที่ยวโดยตรง นักท่องเที่ยวหยุดการเดินทางทั้งภายในและภายนอกประเทศ ประเทศไทยติดอันดับหนึ่ง หากพิจารณาจากประเทศที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะได้รับผลกระทบจาก COVID-19 มากที่สุด หากดูจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือ GDP ในปี ค.ศ.2018 โดยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยคิดเป็น 22% ของจีดีพีของประเทศ มากกว่าฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นอันดับที่ 2 ที่ 21% ตามด้วยแม็กซิโก 16% แต่หากพิจารณาตามขนาดเศรษฐกิจของประเทศที่รายได้สูงที่สุดจากการท่องเที่ยว พบว่าเป็น สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีรายได้จากการท่องเที่ยว 214.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ อันดับสองคือ สเปน 81.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามด้วยฝรั่งเศส 65.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และประเทศไทยคืออันดับที่ 63 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (The momentum, 2563 : online)

ด้วยเหตุนี้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยจำเป็นต้องได้รับการปรับตัวอย่างหนัก ภายหลังจากรัฐบาลประกาศมาตรการผ่อนปรนในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563 ทำให้การท่องเที่ยวเริ่มกลับมากระเตื้องอีกครั้งหนึ่ง การจัดโครงการการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเริ่มผุดขึ้นมามากมาย ซึ่งล้วนแต่เป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งสิ้น จังหวัดชลบุรีมีชื่อเสียงมาอย่างยาวนานด้านการท่องเที่ยวแถบชายทะเล อาทิ พัทยา บางแสน แต่แท้จริงแล้วชลบุรีมีได้มีแค่ทะเลที่สวยงาม แต่ยังมี งานศิลปหัตถกรรม วัฒนธรรม ประเพณีที่น่าสนใจไม่น้อย อีกทั้งเรื่องของอาหารการกินของชาวชลบุรีเป็นอีกหนึ่งความน่าสนใจที่ไม่ควรมองข้าม หากต้องการจะกระตุ้นการท่องเที่ยวในยุค New Normal จึงไม่ควรมองข้ามความน่าสนใจที่นอกเหนือไปจากการเดินทางมาเที่ยวทะเล

ด้วยการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขต EEC ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง รวมถึงวิถีชีวิตในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงการพัฒนาข้อมูลข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางผ่านการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทางการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่นในจังหวัดชลบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งได้รับอนุมัติจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา รหัสโครงการวิจัย G-HU 118/2564(E1) มีขั้นตอนการพัฒนาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และ 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วย

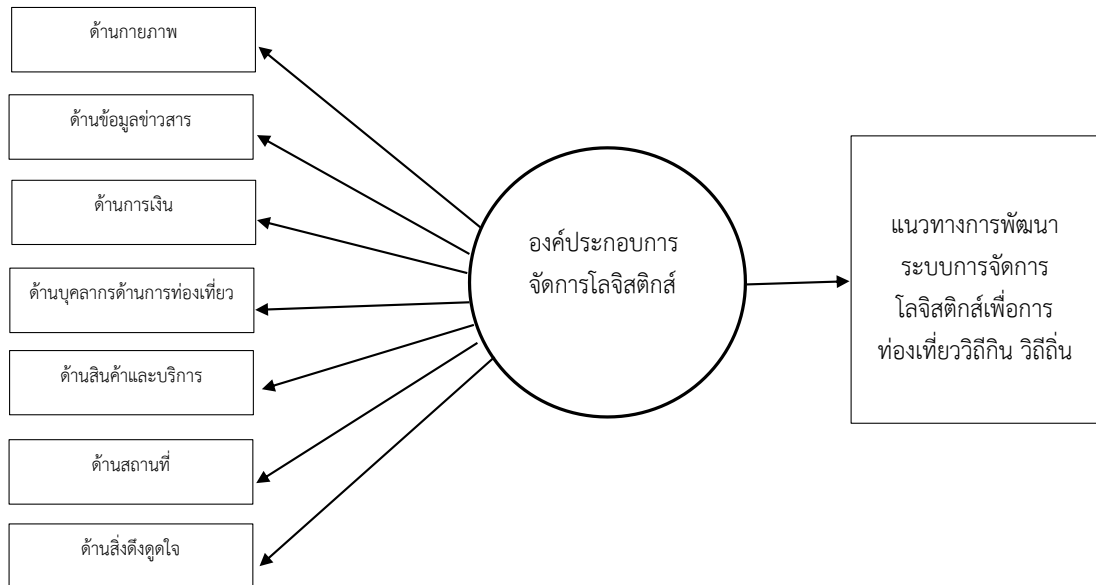
1. กลุ่มตัวอย่าง 1จำนวนทั้งสิ้น 112 คน ประกอบด้วย 1) กลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 75 คน 2) กลุ่มผู้ประกอบการ จำนวน 25 คน และ 3) กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 11 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งตัวอย่างที่ได้มาโดยเลือกจากผู้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ผู้ประกอบการร้านอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดชลบุรี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และ 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสาร วิทยุและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลร้านอาหารพื้นถิ่นในจังหวัดชลบุรี 2) การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 112 คน โดยการบันทึกข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญและการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) 2) จัดแยกหมวดหมู่ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการศึกษาสถานการณ์โดยรวมของระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีโดยใช้สารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาบูรณาการ โดยการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ โลจิสติกส์การท่องเที่ยว การจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว หลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว และ แนวคิดระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ นำมาสังเคราะห์จนได้องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว จากนั้นจึงหาแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทางการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่นในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จากการศึกษาสำรวจ ตรวจสอบเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และแนวคิดการวิเคราะห์การขนส่งนักท่องเที่ยว เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบสำหรับการท่องเที่ยวพบว่า มีองค์ประกอบ จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร 3) ด้านการเงิน 4) ด้าน

บุคลากรด้านการท่องเที่ยว 5) ด้านสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 6) ด้านสถานที่ และ 7) ด้านสิ่งดึงดูดใจ
ผู้วิจัยนำองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน มาจัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อการเก็บข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างนั้นไปสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับกลุ่ม
นักท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการ และ กลุ่มผู้นำชุมชน

จากการศึกษาพบว่า

ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และผู้นำชุมชน เป็นเพศหญิง
มากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 40-59 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพธุรกิจส่วนตัว
เป็นส่วนมาก

ด้านการพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์ทางการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่น
ในจังหวัดชลบุรี โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านกายภาพ** เส้นทาง การเข้าถึง ถนนหนทางส่วนใหญ่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางให้เข้าถึง
แต่ร้านอาหารพื้นถิ่นมักจะอยู่ในเขตเมือง ช่องทางการเดินทางจึงค่อนข้างคับแคบ ต้องอาศัยที่จอดรถตามข้าง
ทางทั่วไปและอาจได้ที่จอดรถไกลจากร้านอาหาร ปัญหารถติดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเที่ยงและเย็น บางร้านตั้งอยู่
ในพื้นที่ใกล้เคียงกับร้านอาหารอื่นๆ หรือมีจุดแวะอื่นที่น่าสนใจอยู่ด้วย ก่อให้เกิดปัญหาหนาแน่นต่อเนื่อง
ปัญหาเหล่านี้มีมานานแต่ไม่สามารถขยายถนนให้กว้างไปกว่านี้ได้ หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ในชุมชนจะเข้ามา
ดูแลการจราจรให้ ไม่ว่าจะเป็นการให้จอดรถไว้วันคู่-วันคี่ การเดินทางเดียว การจัดป้ายบอกเส้นทาง ป้าย
บอกสถานที่ ดูแลไฟส่องสว่างให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทาง ทำให้มองเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้น เพื่อช่วย
บรรเทาการจราจรที่ติดขัด

2) **ด้านข้อมูลข่าวสาร** ในสมัยก่อนลูกค้าได้รับรู้ข้อมูลของร้านอาหารจากการมีปฏิสัมพันธ์กับคนใน
ชุมชน หรือ พ่อค้าแม่ค้า แบบปากต่อปาก แต่ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารถูกส่งผ่าน Social Media เช่น youtube,
FB, IG จาก Influencer ตามเว็บไซต์ จากการรีวิวของนักชิม แม้แต่นักท่องเที่ยวเองการเข้ามาให้คะแนน
แก้อาหารที่ได้ไปชิมนั้นๆ ก็สามารถเป็นช่องทางการสื่อสารได้เช่นกัน แต่จะมีบ้างที่นักท่องเที่ยวอาศัยป้าย
บอกทาง บอกตำแหน่ง จุดที่จะไปต่อแล้วเกิดความสนใจอยากไปบ้างโดยที่ไม่ได้มีการวางแผนไว้ตั้งแต่แรก
ดังนั้น การทำป้ายขนาดใหญ่ติดตามที่สาธารณะเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือเผยแพร่ข้อมูลก็เป็นอีก
ช่องทางหนึ่งในการส่งข้อมูลข่าวสาร ไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวที่ใช้ Social Media เท่านั้น ทั้งผู้ประกอบการ
และผู้นำชุมชนต่างก็เลือกใช้ Social Media เป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารเช่นกัน ข้อมูลต่างๆ สามารถค้นหาได้
ทางอินเทอร์เน็ต ข่าวสารต่างๆ จะต้องทำการอัพเดทอยู่เสมอๆ เพื่อให้ทันสมัย เพราะข่าวสารเหล่านี้จะเข้าสู่
กลุ่มเป้าหมายโดยตรง ทั้งนี้การสื่อสารที่ส่งออกไปแม้ว่าจะเป็นการสื่อสารได้ทั้งการส่งและรับ ทางผู้นำชุมชน
กล่าวว่าสารที่ส่งออกไปไม่สามารถการันตีว่าผู้รับสารจะให้ความร่วมมือมากนักน้อยเพียงใด เช่น ข้อมูลการปฏิบัติ
ตัวในการเข้ามาเที่ยว รูปแบบการบริหารจัดการของพื้นที่นั้นๆ อย่างไร เป็นต้น

3) **ด้านการเงิน** การใช้บริการตู้กดเงินสดคือวิถีที่คุ้นเคยกันมานาน ซึ่งในแต่ละพื้นที่ที่มีตู้ให้บริการที่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นตามธนาคาร ปั้มน้ำมันหรือร้านสะดวกซื้อต่างๆ แต่ด้วยสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ทำให้เกิดวิถีชีวิตแบบ New Normal รวมถึงการเข้าร่วมโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น โครงการคนละครึ่ง โครงการเราเที่ยวด้วยกัน เป็นต้น ทำให้เกิดกระแสการชำระค่าสินค้าและบริการด้วยวิธีโอนเงิน สแกนคิวอาร์โค้ด เข้ามาแทนที่การใช้เงินสด เพื่อลดการติดเชื้อ ลดการสัมผัส ซึ่งผู้ประกอบการหลายรายเริ่มให้ความร่วมมือมากขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงแรกๆ อาจมีเสียงบ่นหรือไม่ให้ความร่วมมือ แต่นานวันไปเริ่มเห็นประโยชน์ของการชำระเงินแบบปราศจากการสัมผัส ในด้านการให้บริการอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการชำระค่าสินค้าและบริการผ่านสมาร์ตโฟนนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการให้บริการสัญญาณมือถือจะดำเนินการอย่างไรให้เพียงพอผู้ประกอบการส่วนมากคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก แต่บางรายที่ยังเป็นคนรุ่นเก่ายังไม่มีความถนัดด้านเทคโนโลยีก็ไม่ชอบรับการทำธุรกรรมผ่านมือถือ รวมถึงร้านที่ขายดีมาก ๆ ก็ไม่ให้ความสนใจด้วย

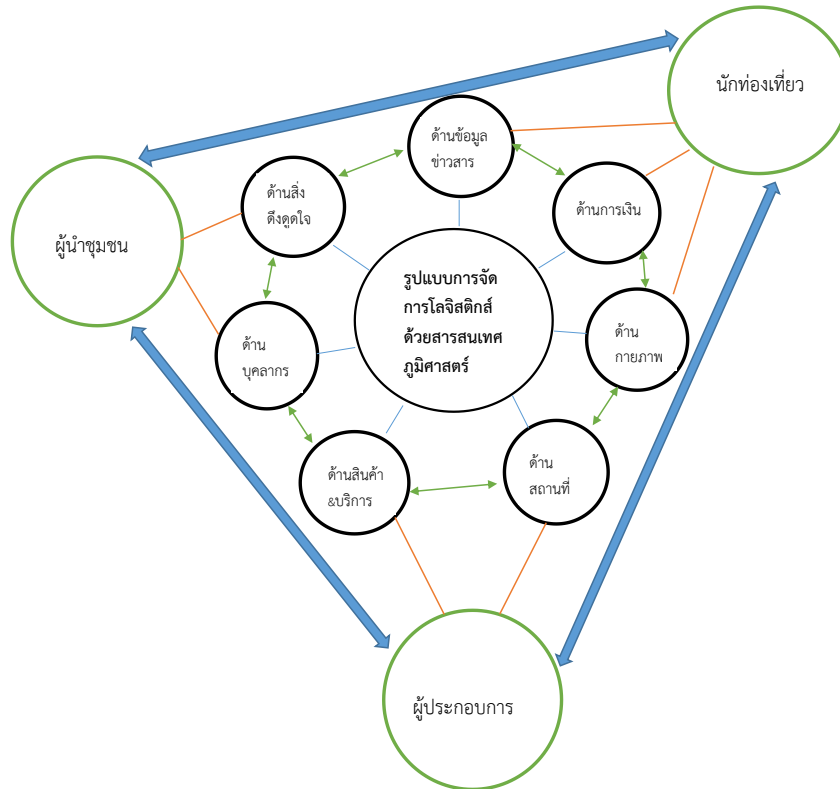
4) **ด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยว** ส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน รับนโยบายมาจากภาครัฐแล้วนำมาปฏิบัติตามและทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้คนในพื้นที่ได้ทราบถึงกิจกรรมโครงการ งานประเพณีต่างๆ ผ่านทางเว็บไซต์หรือเฟซบุ๊ก เพราะเข้าถึงง่าย รวดเร็ว ไปถึงได้กว้างไกลกว่าการประชาสัมพันธ์ทางอื่น ในบางพื้นที่ที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวของชุมชนจะจัดให้มีการประชุมเพื่อการวางแผนหรือเสนอโครงการ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาชุมชน นับว่าได้รับความร่วมมือจากชุมชนเป็นอย่างดี หน่วยงานภาครัฐหรือทางผู้นำชุมชนได้ประสานงานไปยังผู้ประกอบการเพื่อเข้าร่วมส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมตามโครงการต่างๆ ตามโอกาสแต่ส่วนใหญ่ร้านที่ได้รับความนิยมอยู่แล้วจะไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นด้วย มีความเห็นว่า เหตุผลเพราะการค้าขายที่เป็นอยู่ในทุกวันก็เพียงพอแล้ว บางรายมีลูกค้าล้นมืออยู่แล้วจึงไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพราะการจะออกไปตั้งบูธทำให้เสียเวลา ต้องจัดเตรียมของ ต้องขนของทั้งไปและกลับ ต้องจัดสถานที่ และจะเสียลูกค้าที่จะมาเข้ามารับประทานที่ร้านไปด้วย สิ่งที่ได้มาไม่คุ้มกับสิ่งที่เสียไป สำหรับนักท่องเที่ยวได้รับการอำนวยความสะดวกจากร้านอาหารที่ไปรับประทานมากกว่าบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวและร้านอาหารมากกว่า

5) **ด้านสินค้าและบริการ** วัตถุดิบหลักๆ ในสมัยก่อนได้จากในท้องถิ่นแต่ปัจจุบันมีการสั่งซื้อมาจากต่างถิ่นเพราะวัตถุดิบต่างๆ เริ่มลดน้อยถอยลง ทำให้ต้องหาวัตถุดิบจากถิ่นอื่น โดยมีตัวแทนนำมาส่งไม่ได้ไปซื้อเอง บางเจ้ามาส่งทุกวันแต่บางเจ้ามาสัปดาห์ละครั้ง ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าแบบ Delivery เช่น Grab, foodpanda, Lineman นั้น มีทั้งร้านที่เข้าร่วมและร้านที่ไม่เข้าร่วม สำหรับร้านที่ไม่เข้าร่วมให้เหตุผลทางด้านการบวกเพิ่มขึ้นจากราคาขายทำให้สินค้าในร้านดูแพงเกินไป ผู้ประกอบการใช้วิธีใช้บริการของวินมอเตอร์ไซด์แล้วให้ลูกค้าเป็นผู้รับผิดชอบค่าขนส่งเอง แต่สำหรับผู้ประกอบการที่ใช้บริการขนส่งแบบนี้ ซึ่งการบริการเช่นนี้เริ่มได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 นักท่องเที่ยวพึงพอใจกับการ

รับประทาน การจับจ่ายใช้สอยกับอาหารหรือสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านเที่ยว ที่มีการผสมผสานทางวัฒนธรรมและวิถีชาวบ้าน โดยเฉพาะสินค้าที่ทำมือหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัตถุดิบในท้องถิ่น ผ่านการคิดค้นหรือคิดสูตรจากคนในชุมชน ด้วยภูมิประเทศของชลบุรีเป็นพื้นที่ติดทะเล ดังนั้น อาหารที่ได้รับความนิยมส่วนใหญ่เป็นอาหารทะเลทั้งแบบสด แห้งและแปรรูป ในแต่ละชุมชนจะผลักดันให้มีสินค้าประจำท้องถิ่นหรือการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้า OTOP เช่น พนสนิคมีจักรสาน บ้านบึงมีขนมจีน แสนสุขมีข้าวหลาม เป็นต้น เป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการทับซ้อนกัน สำหรับส่วนงานการท่องเที่ยวในแต่ละชุมชนทำหน้าที่เป็นศูนย์ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาหากคนในชุมชนต้องการความช่วยเหลืออีกด้วย

6) ด้านสถานที่ ร้านส่วนใหญ่อยู่ในเขตเมืองที่ไม่สามารถขยายออกไปได้อีก มีบรรยากาศความเป็นร้านแบบดั้งเดิม มีความยาวนานในการขายไม่ต่ำกว่า 10 ปี การจราจรติดขัดบริเวณหน้าร้าน ร้านอาจคับแคบจึงทำให้ดูรกไปบ้างแต่คงความอนุรักษ์ไว้ หลายร้านประสบปัญหาที่จอดรถ ถนนแคบ ส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับรสชาติของอาหารมากกว่าสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ ถึงขยะ พัดลม เป็นต้น และบางร้านให้บริการเพียงแค่ซื้อกลับบ้านไม่มีบริการนั่งรับประทานที่ร้าน อีกทั้งส่วนใหญ่ไม่ได้มีการวางแผนที่จะย้ายเพื่อขยายหรือหาที่ทางใหม่ในอนาคตอันใกล้นี้ แต่จะพยายามจัดร้านให้ดูน่าเข้ามารับประทาน สะอาด แต่ละชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดแลนด์มาร์ค จัดตลาดนัด จุดชมวิวให้เกิดความน่าสนใจ เตรียมการรองรับนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ การหาร้านอาหารอร่อยรับประทานจึงเป็นของคู่กันกับการท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวจะตามหาร้านที่ได้รับความนิยม สะอาด อร่อย และราคาไม่สูงมากนัก

7) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ชลบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เมืองหลวงของประเทศ ใช้เวลาเดินทางไม่นาน ถนนหนทางจึงสะดวกสบายต่อการเดินทาง มีชายทะเลที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะคิดถึงชายทะเลเป็นอันดับแรกถ้าพูดถึงจังหวัดชลบุรี ตามด้วยอาหารทะเลที่สด อร่อย สิ่งเหล่านี้ล้วนดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาและอาจมาเที่ยวซ้ำอีกเรื่อย ๆ หากได้รับความประทับใจจากการมาเที่ยวครั้งแรก นอกจากนี้ กิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นเป็นบางช่วงเวลา งานประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชลบุรี ทำให้การมาเยือนชลบุรีน่าสนใจมากขึ้น การรับประทานอาหารเป็นผลพลอยได้จากการท่องเที่ยว ความอร่อยก็เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามารับประทาน และอาจมีการมาซื้ออยู่เรื่อย ๆ นอกจากความอร่อยแล้ว การหาทานยาก สูตรโบราณที่สืบทอดต่อกันมาก็ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ การมองหาจุด Check-in การถ่ายภาพทั้งอาหารและสถานที่เพื่อการร่วมสนุกใน Social media เป็นวิถีการใช้ชีวิตใหม่ของโลกในยุคปัจจุบัน

แผนภาพที่ 2 ผลของการพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยววิถีถิ่น วิถีถิ่น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และผู้นำชุมชน การพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวแบบวิถีถิ่น วิถีถิ่น ในจังหวัดชลบุรีนั้น ได้ผลดังนี้

ด้านกายภาพ การวางแผนการเดินทาง กำหนดเส้นทางในการเดินทาง ลำดับจุดก่อน-หลัง เพื่อให้เกิดความเชื่อมต่อระหว่างเส้นทาง ทำให้การเดินทางไหลลื่นได้จากข้อมูลของระบบพิกัดที่ชัดเจน นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหารได้อย่างสะดวก ง่ายและสิ้นเปลือง ส่งผลถึงผู้ประกอบการที่ทำให้ลูกค้าเข้าถึงได้ง่ายขึ้นด้วย

ด้านข้อมูลข่าวสาร อาทิ เส้นทาง ร้านอาหาร ที่พัก ประวัติความเป็นมา รวมไปถึงข้อมูลการปฏิบัติตัวตามข้อกำหนดของการเข้าพื้นที่ในแต่ละชุมชน เป็นต้น ข้อมูลที่น่าสนใจช่วยให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมา การนำข้อมูลจากสารสนเทศภูมิศาสตร์มาใช้ ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถหาเส้นทางได้อย่างง่ายขึ้น ปลอดภัย และแม่นยำ ผู้ประกอบการได้ลูกค้ามากขึ้นจากข้อมูลข่าวสารนี้เช่นกัน

ด้านการเงิน การวางแผนการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ข้อมูลจากสารสนเทศภูมิศาสตร์ ช่วยวางแผนการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวให้เดินทางในเส้นทางที่คำนวณจากโปรแกรม QGIS แล้วว่าใกล้กว่า การจราจรติดขัดน้อยกว่า ทำให้สะดวกกว่า ลดความเสี่ยงในการหลงทาง ช่วยให้ประหยัดพลังงาน ประหยัดเวลา และประหยัดค่าใช้จ่าย

ด้านสินค้าและบริการ และ ด้านสถานที่ การปักหมุดลงไปในพื้นที่ในมือถือเพื่อค้นหาสถานที่ กลายเป็นวิถีของชีวิตในยุคดิจิทัล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ช่วยนำทางไปยังสถานที่ ไปหาสินค้าและบริการที่ต้องการ รวมถึงการให้บริการส่งสินค้าของไรเดอร์ที่ผู้ประกอบการเรียกใช้บริการกลายเป็นเรื่องง่ายขึ้น

ด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์เป็นสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลทางระบบอินเทอร์เน็ต มีฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) สามารถนำข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เชื่อมโยงได้ทั้งชุมชน หรือทั้งจังหวัดเพื่อการสืบค้นได้อย่างง่ายดายและข้อมูลจะอัปเดตอยู่เสมอ ทำให้การทำงานง่ายขึ้น เข้าถึงได้ทุกกลุ่ม ทำให้การทำงานกับชุมชนของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวง่ายขึ้น สามารถให้ความรู้ ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวได้รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก

ด้านสิ่งดึงดูดใจ แผนที่จากสารสนเทศภูมิศาสตร์จะช่วยให้มองเห็นภาพรวมของพื้นที่ทั้งหมด สามารถเห็นสถานที่ต่างๆที่น่าสนใจได้จากแผนที่นั้น นอกจากจะช่วยในการวางแผนการเดินทางแล้ว ยังอาจช่วยเกิดการค้นพบเส้นทางใหม่ เกิดประสบการณ์ใหม่จากข้อมูลในแผนที่นั้นๆก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น พบว่ามีจุดแลนด์มาร์ค จุด Check in สำหรับนักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูปจากเส้นทางนั้น เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา การพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยววิถีกิน วิถีถิ่นในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีองค์ประกอบในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร 3) ด้านการเงิน 4) ด้านบุคลากรการท่องเที่ยว 5) ด้านสินค้าและบริการ 6) ด้านสถานที่ 7) ด้านสิ่งดึงดูดใจ จากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าการพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์มีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน เนื่องจากระบบข้อมูลและแนวทางการจัดการเป็นไปในแนวทางพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อภาคการท่องเที่ยวในแนวเดียวกัน

1. นักท่องเที่ยว

มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยว ได้รับข่าวสารข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตแล้วเกิดความสนใจ ต้องการมาเพื่อชิม เพื่อเปิดประสบการณ์ใหม่ในการรับประทานอาหารพื้นถิ่น บางส่วนตั้งใจมารับประทานและบางส่วนเป็นผลพวงมาจากการเดินทางมาท่องเที่ยวแล้วแวะรับประทานอาหารพื้นถิ่น บางส่วนมาเพราะเป็นร้านที่ได้รับการจัดอันดับจากเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกชัย กกแก้ว และคณะ (2559 : 66) กล่าวว่าปัจจุบันการให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นปัจจัยที่

สำคัญในการเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและจากมนุษย์สร้างขึ้น สามารถช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว และ ศุคราภรณ์ แต่งตั้งลำ (2564 : 37-56) พบว่า สื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงอาหารในประเทศไทยอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านกายภาพเส้นทางการเข้าถึงนักท่องเที่ยวมองว่าเป็นเรื่องปกติของร้านอาหารพื้นถิ่นที่อยู่ในเขตเมืองต้องมีการจราจรหนาแน่น แต่นักท่องเที่ยวจะคาดหวังการให้มีที่จอดรถที่เพียงพอ และอยู่ไม่ไกลจากร้าน ส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล และต้องใช้ความสามารถในการหาที่จอดรถเองและการแก้ปัญหาต้องอาศัยความเอื้อเฟื้อ ความร่วมมือจากคนในชุมชน ด้านการเงินสำหรับนักท่องเที่ยว นิยมใช้การสแกนคิวอาร์โค้ดหรือโอนเงินเข้า บ/ช มากขึ้น เข้ามาแทนที่การใช้เงินสด ด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่นั่นมีบทบาทกับนักท่องเที่ยวน้อย เพราะนักท่องเที่ยวนิยมหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกับการได้รับข้อมูลด้านสิ่งดึงดูดใจ สินค้าและบริการเช่นกัน

2. ผู้ประกอบการ

ร้านอาหารส่วนใหญ่ในจังหวัดชลบุรีจะกระจุกตัวอยู่ในอ.เมือง และใกล้เคียง ถนนสายหลักของจังหวัดการเดินทางไปมาได้สะดวก มีป้ายบอกทางให้เห็นชัด แต่การยอมรับว่าอาจไม่เพียงพอเรื่องของที่จอดรถหรือมีส่วนทำให้รถติดในชุมชน การส่งข้อมูลข่าวสารของผู้ประกอบการมีเพียงบางร้านที่ปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ด้วยการมีเว็บไซต์ เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม นอกนั้นจะเป็นการรีวิวของนักชิม นักท่องเที่ยวที่ได้ไปสัมผัสแล้วสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย ด้านการเงินมีการปรับตัวของผู้ประกอบการที่เห็นได้ชัดในช่วงสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ด้วยการชำระสินค้าผ่านระบบที่ปราศจากการสัมผัส ใช้วิธีการสแกน QR Code หรือโอนเงิน นอกจากจะเกิดความสะดวกรวดเร็ว ยังช่วยเพิ่มช่องทางการให้บริการลูกค้า ลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ แต่ยังมีผู้ประกอบการบางส่วนที่ยังต้องการวิธีแบบเดิม ๆ ไม่เน้นการอำนวยความสะดวก นอกจากการมีของอร่อยไว้บริการ จึงขอเสนอแนะให้ผู้ประกอบการให้มีการปรับตัว พัฒนาและปรับปรุงเกือบทุกด้านในองค์ประกอบด้านโลจิสติกส์ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนช่วยกันอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ ผู้นำชุมชนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเข้าไปช่วยให้ความรู้ ให้คำแนะนำด้านต่างๆ เข้ามาทำให้เป็นร้านอาหารพื้นถิ่นที่มีความพร้อมในทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของชลิตา ตรียานิช (2562 : 23 – 33) ว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดระนองศรีอยุธยา ปัจจุบันอยู่ในระดับดี ควรมีการรวมกลุ่มของหน่วยงานจากทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้ามาพัฒนาความรู้ความสามารถด้านโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการในชุมชนให้เข้มแข็งขึ้น

3. ผู้นำชุมชน

ชลบุรีถือเป็นเมืองที่มีความพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวครบทุกด้านทั้ง ด้านกายภาพ ด้านการเงิน ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสินค้าและบริการ ด้านสถานที่และด้านสิ่งดึงดูดใจ นอกเหนือจากทะเลแล้ว ยังมีสถานที่ให้ได้เที่ยวชมทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้น หลายชุมชนได้รับการพัฒนาให้มี

กิจกรรม มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ จากการนำของผู้นำชุมชนและได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชนช่วยกันพัฒนาให้เกิดความน่าสนใจ และเป็นทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวกระแสหลัก แต่ยังมีบางแห่งที่ต้องการการปรับปรุง ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์และการจัดการอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการท่องเที่ยวมากขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้นำแต่ละชุมชนควรนำเสนอสิ่งใหม่ๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและเกิดนักท่องเที่ยวหน้าใหม่เข้ามา และแน่นอนว่าย่อมก่อให้เกิดการกระจายรายได้ตามมาด้วย อาทิเช่น การสำรวจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ การนำวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นมาแปรรูปแบบใหม่ ๆ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดเวลาและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ การลงพื้นที่ของผู้นำชุมชนเพื่อพบปะประชาชนให้บ่อยขึ้นของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวยังช่วยให้ความใกล้ชิดกับคนในชุมชนมากขึ้นและได้ข้อมูลที่ต้องชัดเจน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะได้รับความร่วมมือจากชุมชนอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เถลิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555 : 44) พบว่า แนวทางการพัฒนาด้านการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวควรมีการรวมกลุ่มของบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่หรือบทบาทต่างๆกัน การจัดประชุมประชาคมด้านโลจิสติกส์ทั้งในและนอกชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

ผู้นำชุมชน ในแต่ละพื้นที่ ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทุกรูปแบบ เช่น การจัดทำงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การจัดอบรมให้ความรู้เพื่อการปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาที่เป็นแบบแผนของชุมชน สามารถต่อยอดงานพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นการหาข้อมูลของแต่ละพื้นที่แยกกัน ในครั้งต่อไปจึงควรมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐหรือระหว่างชุมชนภายในจังหวัดชลบุรี อาทิ การทำ Focus group เพื่อการจัดกิจกรรมที่จะสามารถเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวจังหวัดชลบุรีได้ตลอดทั้งปี เพื่อป้องกันการจัดกิจกรรมทับซ้อนกัน และเพื่อการสร้างความยั่งยืนของชุมชน

2.2 ควรทำการวิจัยกับกลุ่มผู้ใช้บริการรถสาธารณะเพื่อนำมาพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงเส้นทางการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการเดินทาง

เอกสารอ้างอิง

- ชลิตา ตรียาวนิช และคณะ. (2562). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. 8 (1), 23 – 33.
- เดอะโมเมนตัม. (2563). 20 ประเทศที่ภาคการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากโควิด-19 มากที่สุด. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://themomentum.co/coronavirus-tourism-industry/>
- เถลิงศักดิ์ ชัยชาญ. (2555). โครงการวิจัยการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ศุศราภรณ์ แต่งตั้งลำ. (2564). สื่อออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงอาหารในประเทศไทย. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 5 (1), 37-56.
- เอกชัย กกแก้ว และคณะ. (2559). เว็บแอปพลิเคชันเพื่อบูรณาการข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. 3-5 กุมภาพันธ์ 2559. ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน).